

“Söyle bakalım, ben seninle idim, sen kiminle idin?”

Şenel ERGİN

“Ödev yapar gibi” kitaplarım için yazı yazarken.. biraz soluklanmak istediğimde.. okunmaya değer ve insanı uzun uzun düşündüren yazılar yazabilen yazarlara döner onların gazete ve dergilerde yazdıkları yazıları tekrar okumaya başlarım. Onlar, Allah’a şükürler olsun, hayli fazlalar.. Türkiye’nin insan potansiyeline, dolayısıyla gücüne böyle de bakmasını bilmek gerekiyor. Siyasiler ve nitelikleriyle, Türkiye’yi temsil güçleriyle.. her şey değiller..

*Aşağıdaki alıntı, bu güçlü yazarlardan birine ait..
Allah’a imanın ne menem bir şey olduğunu bir öykü eşliğinde anlatıyor.*

**“ Hocanın biri etrafına topladığı bir grup insana,
hesap gününde günahkârların nelerden sorguya çekileceğini anlatıp vaaz veriyormuş...**

— ‘Ey cemaat, ah bir bilseniz, Cenab-ı Hak sorgu gününde size neler soracak, neler soracak? Zamanını nasıl harcadın diye soracak, parayı nereye ve nasıl sarfettin diye soracak, ibadetlerini eksiksiz yerine getirdin mi diye soracak, insanlara iyilik ettin mi diye soracak, anana-babana nasıl davrandın diye soracak... yetime yoksula yardım ettin mi, komşunu hoşnut ettin mi diye soracak... Şimdiden dersinizi iyi çalışın ey cemaat, o gün Cenab-ı Hak soracak da soracak...’

**Oradan geçen bir derviş dayanamayıp
‘Cenab-ı hak kullarına o kadar çok sual sormaz, benim bildiğim!’ demiş,
‘ama o gün bir tek şey soracağı kesin!’
— ‘Söyle bakalım, ben seninle idim, sen kiminle idin?’¹ ”**

**Cündüoğlu,
“ ‘Niçin içim durulmaz bir türlü?’ deme de ey talib², biraz düşün,
gözyaşının hakikati bu sözde gizlidir çünkü!”
özlü yorumuyla yazısını bitirmiş.**

Şimdi yazıda verilen bu örneğe dönerek vaiz ile derviş arasındaki farkı netleştirelim.

Vaiz şu bildiğimiz, İslâm bağlamında pek fazla bir şey bilmemesine karşın bilirmiş gibi yapan, çoğunlukla cemaatini bile tanımayan, namaz kıldırma memurlarından biri gibi duruyor.

¹ [Cündüoğlu, Düccane, Ben seninle idim, sen kiminle idin? - 04 Eyl 2010](#)

² Talip, talep eden kişi anlamında, burada Allah’a/İslâm’a iman yolunda İslâmı içselleştirmeyi talep eden, talip – talebe – öğrenci olarak anlayabiliriz. ş.e.

Onun için Allah'a iman, ibadet boyutunda kalır, bir adım öteye geçemez; önce yukarıda peşpeşe sayılan görevler, militarist bir ciddiyetle yapılacaktır. İslâm'dan söz açtıklarında sadece ibadet üzerinde ve özellikle Müslümanın yapmakla görevlendirildiği ve yapmaktan men edildiği helâl ve haramlara değinerek bolca ve suçlayıcı bir eda ile konuşurlar.

Bu camilerde gördüğümüz - bildiğimiz tipik "diyanetçi – hoca"³ profilidir. Dinleyen de içi ısınmaz.. korkar ve içi soğuduğu için de ruhunu bir titreme alır..

İslâm, sirat-i müstakim yoluna almaya çalıştığı inananı korkutmaz.

Ona huzurun yolunu açar ve "sözü" nün hikmetini ayan eder..

Derviş ise, buradaki sözlerinden hareketle..

Allah'a öncelikle asker disiplini içinde, "ibadet" eden değil;

O'na inanan ve bağlanandır.

İlki Allah'a, cezadan muaf olma gayreti ile görev bilinciyle yanaşan, ikincisi O'na teslim olandır.

Hangi bağın daha değerli olduğu üzerinde..

daha mükemmel daha açıklayıcı olarak ne söylenebilir..

Bizlere "bana borç vermez misin" diye soran bir Rabbimiz olduğunu unutabilir miyiz..

İhtiyacı olana yardım etmenin pahası..

bundan daha yüksek nasıl değerlendirilebilir..

Benim rızamı düşünerek "sev" ve yine rızamı düşünerek "sevme" deyen Rabbimizi nasıl unutabiliriz..

Bizlere şah damarından daha yakın olduğunu söyleyen Rabbimizi dinlememek mümkün olabilir mi..

Bana yürüyerek geleni ben koşarak karşılarım.. duruşunda kalan Rabbimize İnsan tanımlı yaratılmış kullar olarak teslim olmamız..

İslâm'ı içselleştirerek hâl ve kal diliyle İslâm'ı yaşama isteğimizin tek ve en somut göstergesi olacaktır.

"Senin benimle olduğunu hep bildim Allah'ım,

ben de olanca gücümle.. bana izin verdiğin ve yardım ettiğin kadarıyla seninle olmayı murat ettim ve

bana nasip ve emanet ettiğin bu varoluşla sana teslim oldum Rabbim" dediğimizde.. militarist bir zihniyetle dikte edilen görev bilincinin lafı mı olur..

³ Meslekten yani.. İslâm'a imandan olması asal ve gerek koşul değil, ş.e.

Kalp üzerinden Yaradanla kurulan bağlantının ayırdına varabilirsek..
iç - sesimizi ağır ağır duymaya dönerek fitratımızda var olan hassasiyetimizi tekrar
canlandırabilirsek,
yapmamız gereken her güzel şeyin bizlere usul usul söylendiğini de duyabilir / görebiliriz..
Gönül hisseder ve akıl görür, bunlar üzerinde biraz çalışmak zorundayız, dostlar..

Ayetleri güçlü tefsirleriyle birlikte çalışırken, bazen “sözün” hikmeti,
bana varlığımın aciz kalışını ziyadesiyle hissettirdiğinde..
Rabbimin karşısında ne kadar aciz kaldığımı hissettiğimde..
VE bu acizlik duygusu bütün bedenimi sardığında⁴..
sadece gözlerimden yaş akar, ses çıkmaz, soluk yavaşlar..
sadece göz yaşı akar..

Cüdüoğlu'nun,
“ *‘Niçin için durulmaz bir türlü?’ deme de ey talib⁵, biraz düşün,*
gözyaşının hakikati bu sözde gizlidir çünkü!”
yorumundaki “gözyaşının” anlam ve değeri budur işte..

Gözyaşının hikmeti / hakikati,
kişinin varlığındaki acizliği hissederek,
çözümün Allah’a teslimiyette bulunmasıdır.
Bu gönül durumundan sonra yanlış yapıldığında da,
kişinin kendisi bunu “görecektir” ve geri dönebilecektir.

Bu hâl durumuna erişildiğinde de “içler durulur”.
Ne mutlu bu hâl durumunu yaşayarak görebilenlere..

⁴ Sevgili annem hastalığının ileri aşamasını yaşarken..
ona her baktığımda o güzel ve akıllı kadının gün gün nasıl azalarak/eriyerek yok oluşunu izlerken..
ne ve nasıl yaparsam yapayım, duyumsadığım acizliği anlatmaya benim sözcüklerim yetmez.
Annemin mekân değiştirme süreci, benim ruhumun, aklımın önüne geçme sürecine dönüşmüştü..

⁵ Talip, talep eden kişi anlamında, burada Allah’a/İslâm’a iman yolunda İslâmı içselleştirmeyi talep eden,
talip – talebe – öğrenci olarak anlayabiliriz. ş.e.